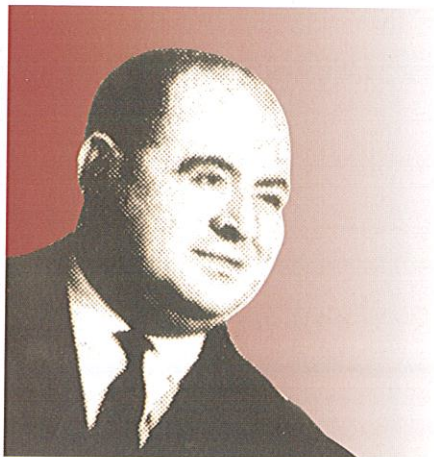

1959-2014

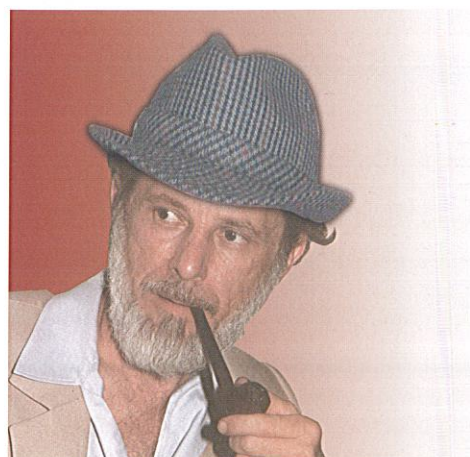

A Szombathelyi
Erkel Kórus 55 éve

Schmidt Mihály
alapító karnagyunk
1906-1979

Horváth Rezső
örökös karnagyunk
1937-2014

IMPRESSZUM

Szerkesztette: Merklin Tímea

Grafikai és nyomdai munkák: ZOTU Reklám Kft.

Fotók: Garas Kálmán, Kiss Nóra, Merklin Tímea és az Erkel Kórus tagjai

Kiadja: Szombathely Város Erkel Kórus Egyesület

2014

TÁMOGATÓK:

- ALFA-MONT 97 Kft.
- Bartók Béla Zeneiskola
- Bercsényi Miklós Általános Iskola
- CZIRFUSZ-TÓTH EÜ. Kft.
- GOTTHÁRD Bt.
- Szombathely Megyei Jogú Város Önkormányzata
- Szombathelyi Erdészeti Zrt.
- VANETT Bt.

A lélek zenéje a kottakép mögött

Az Erkel Kórus művészeti vezetése az utóbbi 5 évben - szakmailag, emberileg - az egyik legszebb időszakot jelentette a karnagy munkámban. Az az erő, mely a kórust élteni, közösséget egybetartja, olyan zenei élményel párosult a közös munkánk során, amely a kórusművek és az oratóriumok megszólaltatásával mindannyiunk számára a várva várt próbák örömteli élményét, a nagy feladatokra is képes odaadást, kitartóan fegyelmezett koncentrációt, a boldog önkifejezés lehetőségét, és a barátkapcsolatok erősödését jelentette.

Az utazások, szereplések, kórustalálkozók, a karácsonyi összejövetelek, e-mailváltások, az évadzáró kerti partik hangulata, élménye mind azt erősítette meg bennem, ez az együttes képes továbbvinni, továbbadni hagyományait, az éneklés szeretetét, a művészeti munka örömeit azok számára is, akik hallgatják őket.

Mint karnagy, olyan szeretetet kaptam ebben a közösségben, mely a hétköznapi munkában, a próbák során, a művek rejtett titkainak kibontásával, a kottakép mögött meghúzódó mély emberi érzések életre keltésével, a közös zenélés legszebb élményét jelentették számomra.

Kívánom, hogy 5 év múlva is ilyen közösségben találhassa meg helyét mindenki, aki az éneklésben barátokat keres, s a kórusos előadóművészetben szeretné megtalálni saját lelkének, szellemiségének kiteljesedését.

Horváth Imre karnagy

A Szombathelyi Erkel Kórus krónikája

- 1959. január 25-én 40 zeneiskolás kislány és pedagógus a Városi Kultúrházban – a mai Savaria Múzeum nagytermében – Pergolesi: Stabat Materével köszönti a zeneiskolát az 50 éves jubileumán Schmidt Mihály vezetésével
- 1959. június 26-án – Megalakul az Erkel Kórus jogelődje, a Zenebarátok Kórusa. Fenntartója a Szombathelyi Bartók Béla Állami Zeneiskola, karnagya Schmidt Mihály lett
- 1960. szeptember 1-én Vas Megye Tanácsa a Zenebarátok Kórusát sikereinek elismeréséül a Megyei Tanács kórusává nyilvánította, az Erkel-év emlékére nevét Erkel Kórusra változtatta
- 1961 – Megyei Dalostalálkozó, ünnepségek, szabadtéri színpad avatása
- 1963 – Rádiószeretlél, az Isis Szentély átadásán közreműködés Mozart: Varázsfuvola című operájának előadásában, a kórus szerepel Csepregen, Kőszegen
- 1964 – A kórus a város énekkara lett, gazdája pedig a Művelődési és Sportház. Bekapcsolódott az országos kórusmozgalomba, minősítési rendszerbe. Állami ünnepeken, opera-és oratórium-előadásokon szerepelt, illetve ismét a Varázsfuvolában, valamint büki, kőszegi kórustalálkozókon, oratóriumesten
- 1965 tavaszán Esztergomban önálló műsorral lépett fel a kórus
- 1966 – Országos Minősítés: Aranykoszorús Kórus, majd rádiófelvétel következett a Kóruspódium című sorozatban

- 1967 – Egerben egész estét be-töltő műsort adtak, a vegyeskari Schmidt Mihály karnagy, a kórus leánykarát Goda Imre karnagy vezényelte. Ősszel Schmidt Mihály nyug-díjazását kérte, lemondott a karvezetésről

Mozart: A varázsfuvola az Iseumban
2011-ben az Erkel Kórus közreműködésével

- 1968 – Tibold Iván, a Bartók Béla Zeneiskola igazgatója veszi át az együttest. Jugoszláviába, Mariborba kaptak meghívást, majd országos dalostalálkozón énekeltek, augusztus 20-án a Bartók Béla Zeneiskola Rákóczi utcai átadásának voltak közreműködői
- 1969-ben az Országos Filharmónia bérleti hangversenyén Mozart: Thamos, Egyiptom királya című művének bemutatóján a kórustételeket énekeltek
- 1968-69-70 – Az operakórus magjaként szerepelt a kórus a Varázsfuvolásban
- 1970 ősztől Deáky István karnagy tett kísérletet a kórus életben tartására
- 1971-ben ismét közreműködés a Varázsfuvolásban
- 1972. szeptember 1-jén az Erkel Kórus összeolvad a KISZ Kórossal, hogy „ütőképes” legyen, vezetését Horváth Rezső karnagy a Szombathelyi Tanítóképző Intézet tanára veszi kézbe, fenntartója a Művelődési és Sportház, neve Szombathelyi Erkel Kórus lesz.
- 1973 - A 31 tagú énekkar első sikere az Országos Minősítésen kapott „Ezüstkoszorú diploma” Az év sok szereplést hoz (ünnepségek, dalostalálkozó, iskolai játékok) és a létszám növekedését, Für Éva másodkarnagy hangképző gyakorlatai pedig minőségi változást eredményeznek. Még ugyanebben az évben Bulgáriai meghívás (kihívás) - vonattal határokon át
- 1974 – Minősítés: „Hangversenykórus” kategóriában - „Aranykoszorú diploma”. Három városi kórustalálkozó, rádiófelvétel, razgradi (Bulgária) vendégszereplés, majd 15 éves jubileumi koncert az év zárásaként
- 1975 – Dunántúli Munkáskórusok Találkozója, „Vándor Sándor” Kóruszemle megyei döntője, Bartók – Bárdos hangverseny, soproni kórustalálkozó, majd az Országos Filharmónia szervezésében a Szombathelyi Szimfonikus Zenekar hangversenyén Handel: Acis és Galatea című művének kórustételeit szólaltatták meg (Vezényelt: Margittay Sándor)

Maribor,
2010

- 1976 – Nyilvános rádiós szereplés - Kóruspódium - a sikeres rádiófelvételek jutalmaként - „Kiváló teljesítményért” plakett - tv-szereplés - „Vándor Sándor” Kórusfesztivál, majd minősítő hangversenyen a legmagasabb „Fesztiválkórus” fokozatot kapja
- 1977 – Vendégszereplés Lengyelországban, Lublinban, majd Mariborban
- 1978 – Szombathelyi Munkás-Dalos Találkozón magyarországi bemutatóként előadta a kórus Brecht-Eisler: az Anya című kantátáját. Elismerésül „Kiváló Együttes” címmel tüntették ki
- 1979 – Grazi vendégszereplés, majd sikeres jubileumi koncert

Horváth Rezső és Horváth Imre karnagyok, 2013

- 1980-1981 – rádiófelvételekért „Kiváló teljesítményért” plakett
- 1982 – A kórus válságos időszaka után ismét a Varázsfuvolában énekelt (aztán ez az előadás két évig szünetelt)
- 1983 – A válságos időszak lezárásaként a Művelődési és Sportházzal együtt a Szombathelyi 17. számú Volán Vállalat vállalta a működtetést. Horváth Imre lesz a másodkarnagy 1989-ig
- 1984 – Rádiófelvétel, a Solingen-Ohligs kórus vendéglátása, majd vendégszereplés Solingenben, az acélpengék, kések és ollók hazájában (akkor még NSZK), 25 éves jubileumi koncert
- 1985 – Handel: Alexander's Fest című művének bemutatása a Szombathelyi Szimfonikus Zenekarral együtt Szombathelyen, Kasselben és Borkenben (NSZK)
- 1986 – Utazás Spanyolországba, ahol a kórus a Cantonigrosi Nemzetközi Zenei Fesztiválon vegyeskari kategóriában 2. helyezést és Vic város különdíját, a női karok között negyedik helyet, folklór kategóriában ugyancsak negyedik helyet szerzett
- 1987 – NDK-beli, ausztriai vendégszereplés, újabb rádiófelvétel, a Pozsonyi Akadémiai Egylet Vegyeskarának vendégül látása

A Szombathelyi Erkel Kórus a Fő téren 2014 őszén

- 1988-89 Pozsonyi vendégszereplés, rádiófelvételek, Munkás-Dalos Találkozó, a Szent Jobb Szombathelyen, KSZDSZ kórustalálkozó, soproni vendégszereplés, 30 éves jubileum, ausztriai (Bad-Gleichenberg) szereplés. Horváth Rezső karnagy lemond, a kórus kettészakad
- 1990 januárjától Pajor Éva karnagy szervezi újjá az Erkel Kórust. Bemutakozás Budapesten a Történeti Múzeumban, majd fellépések vasi falvak templomaiban. Ősszel önálló műsor a Szombathelyi Képtárban. Decemberben adventi koncert a bad-gleichenbergi kórossal a Kálvária templomban
- 1991 – Rádiófelvétel, Kőszeg, majd a meghívásnak eleget téve ismét spanyolországi utazás a Cantonigrosi Nemzetközi Zenei Fesztiválra. Női kar kategóriában második helyezést ért el
- 1992 – Tájkoncertek, városi ünnepek, oberwarti, majd pécsi szereplés a Pannon Volán Bartók Béla Férfikara meghívásnak eleget téve. Decemberben Kodály napok
- 1993 – Szij Gábor énekművész, hangképzőként csatlakozik a kórushoz. Részvétel a III. Budapesti Nemzetközi Kórusversenyen, az amatőr vegyeskarok között ezüst diplomát, a kapcsolódó minősítő hangversenyen pedig a legmagasabb „Nemzetközi Fesztiválkórus” fokozatot kapták

Az Erkel Kórusok találkozóján, Gyulán, 2010-ben

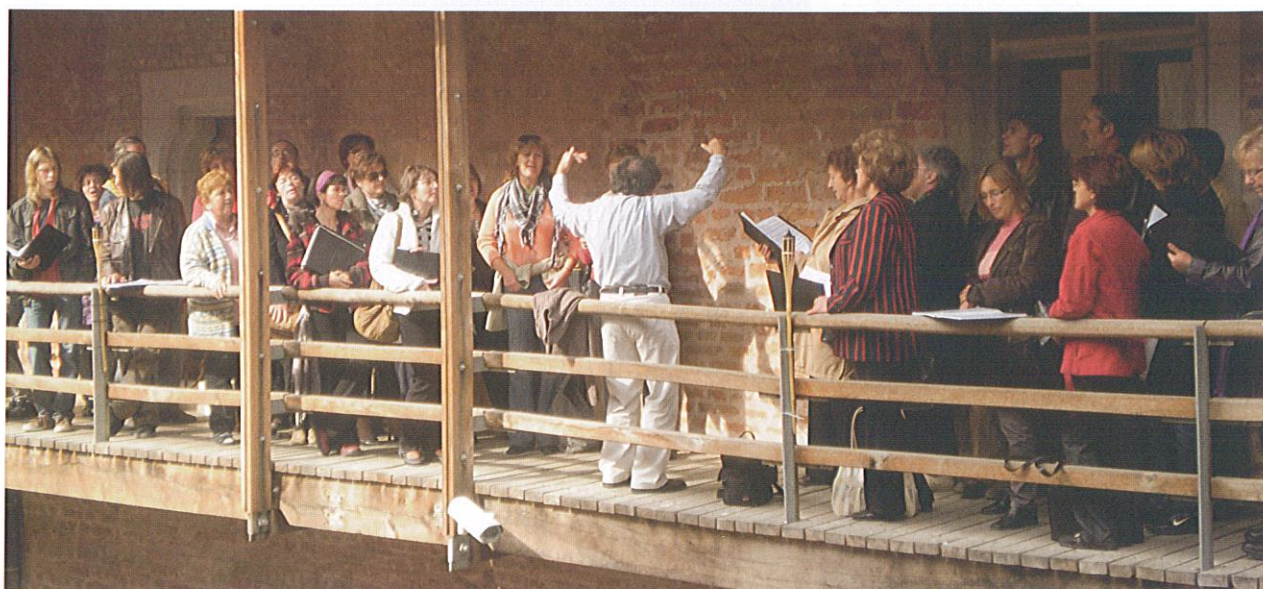
- Vendégül látták a maribori Pro Musica Vegyeskart. Bemutatták Bárdos: Missa secundáját Budapesten, majd Szombathelyen. Ősszel viszonzották a maribori énekkar szereplését (Maribor, Ptuj)
- 1994 – Rádiófelvétellel indult az év. Májusban a pécsi Bartók Béla Férfikar vendégül látása, közös koncert a képtárban. Júniusban műsoros kazetta készítése. Novemberben jubileumi koncert a 35 éves fennállás alkalmából. A kórus és karnagya közti ellentét miatt Pajor Éva lemondott
- 1995 – Paukovics László lesz a kórus karnagya. Táplánszentkereszt – templomi koncert, MSH Tavaszi Gála, Európa-Nap, év végén karácsonyi koncert a Kálvária templomban
- 1996 – Budapesti Történeti Múzeumi szereplés – „Nagypénteki Áhitat” a kámoni templomban – Liszt: Via Crucis. Görög est rendezése az Művelődési és Sportházban, majd görögországi utazás. Stílusbeli kirándulás a Nekünk Mohács kell? című rock requiembe. Szent Márton emlékünnepe a Székesegyházban. Az első karácsonyi koncert a kámoni plébánia templomban, ez a következő években rendszeressé vált
- 1997 – Jótékonysági koncert a Bartók Teremben (Karitás – Lions), Vasvári kórustalálkozó, Kőszeg: közreműködés a Lajta tábor rendezvényén. Kórustalálkozók (Haladás, Szent Márton Kórus)
- 1998 – A dán testvérváros Kolding kórusának vendéglátása, spanyol est a Művelődési és Sportházban, majd utazás Spanyolországba a Cantonigrosi Nemzetközi Zenei Fesztiválra. A remélt szakmai siker elmaradt. Ismét Varázsfuvola – már az átépített Iseumban
- 1999 – Megbomlott a kórus egység, többen kiváltak a kórusból. Ősszel a fenntartó Művelődési és Sportház Horváth Rezső karnagyot kérte fel az Erkel Kórus újjászervezésére

- 2000 – Horváth Rezső tanítványát, Héra Andreát kérte fel maga mellé karnagynak. A 2000-re áttolódott 40 éves jubileumi koncertre együtt készítették fel a kórust, sikerrel. Júliusban „Daloló missziós körút” Erdélyben, ami ismét összehozza a tagságot
- 2001 – Júliusban Erdély, augusztusban Fűvószenekari fesztivál, decemberben Szigetszentmiklós – Szent Miklós szoboravató és hangverseny. Egyesületté alakulás

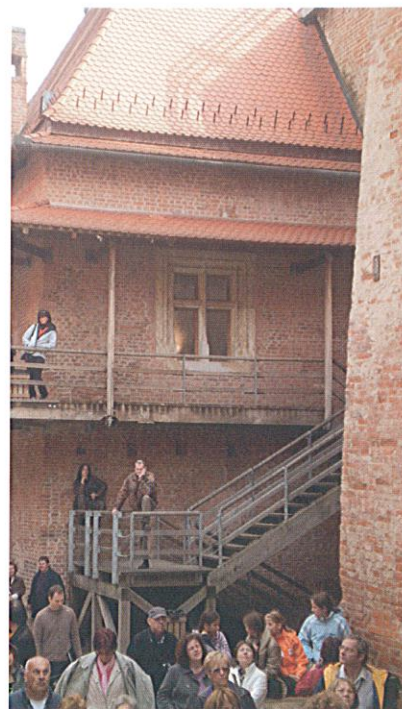

- 2002 – Koncert a Szombathelyi Fúvószenekarral. A 75 éves Karai József köszöntése a Bartók Teremben. Koncertturné Felvidéken, Sárospatak, Kassa, Kámon templom – orgonaavató
- 2002 – Szeptembertől családi okok miatt Héra Andrea karnagy megvált a kórustól, helyét egy újabb Horváth Rezső tanítvány, Winklerné Palotai Ajnácska karnagy veszi át. Horváth Rezső „örökös karnagy” címet kap, tanácsadóként marad a kórus mellett. A Művelődési és Sportházzal együtt megrendezik az I. Nemzetközi Kórusfesztivált a szigetszentmiklósi, csornai, vásárúti (Szlovákia), maribori, lettországi kórusokkal
- 2003 – Iszkáz, somlói bortúra-tortúra, Nagyatádi Tavasz Fesztivál, II. Nemzetközi Kórusfesztivál a grossenhaini, sisaki kórusokkal, másnap „Sok tál dödölle” fesztivál a Múzeumfaluban. Felvidéki koncertkörút (Vásárút, Udvard), nevezetességek megtekintése Érsekújváron és Rév-Komáromban. Advent Mödlingben és a bécsi Városházán
- 2004 – Halmos: Requiem - Schmidt Mihály alapító karnagy halálának 25. évfordulóján
- A Csornai Bárdos Kórus jubileuma, III. Nemzetközi Kórusfesztivál (nagyatádi, mödlingi, olasz, lett kórusokkal), 45 éves jubileumi hangverseny a Szent Márton Napi Gálán

Az Erkel Kórusok találkozáján, Gyulán, 2010-ben

- 2005 – A barátság nem rozsdásodik – Vendégszereplés Németországban (Grossenhain), Olaszországban (Arcole, Lonigo, Verona-Soave , Breganze). Ősszel harmadszor is visszatér karnagynak Horváth Rezső, miután Palotai Ajnácska elhagyja a kórust
- 2006 – IV. Nemzetközi Kórusfesztivál az Erkel Kórus szervezésében a Premontrei Gimnáziumban, résztvevők: a szombathelyi Haladás Férfikar, a jáki Szent Cecília Kórus, a kaposvári Vikár Béla Kórus, a krakkói Schola Cantorum
- 2007 - Fellépés a krakkói templomban, Malopolski - kastély kórusverseny, koncert az „örökös karnagy” 70 éves Horváth Rezső tiszteletére a Don Bosco Művelődési Házban

A Szombathelyi Erkel Kórus 50 éves fennállásának jubileumi hangversenyét a Bartók Teremben rendezték 2009-ben – régi kórustagokkal és volt karnagyokkal kibővítve.
A rendezvényen Horváth Rezső is vezényelt.
A kórust Horváth Imre vette át

Kámoni templom – Brenner atya aranymiséje.
Fertőd - 50 éves a Haydn kórus, Vasvár - templomi hangverseny, Zalaegerszeg - I. Nyugat-Dunántúli Kórusfesztivál, Szent Márton templom - Szent Márton Ünnepe, Kodály Emlékhangverseny a Premontrei Gimnáziumban

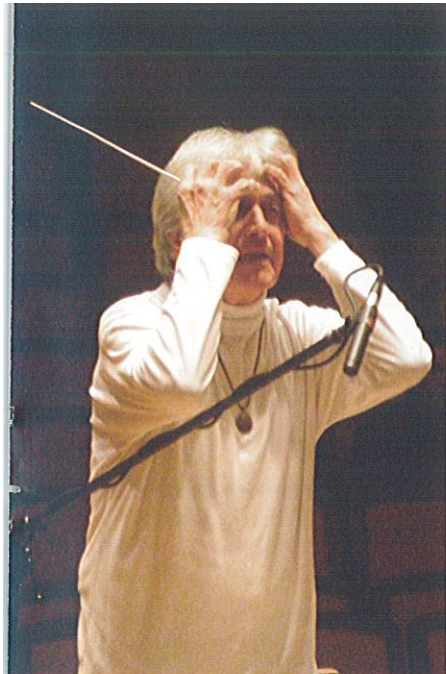

- 2008 – V. Nemzetközi Kórusfesztivál a Savaria Egyetemi Központ dísztermében szereplők: Fehring, Kőrmend, Szent Márton, Ifjúsági Fúvószenekar. Koltainé Pálfi Zsófia karnagy kap felkérést a kórus vezetésére
- 2009 – az Erkel Kórus 50 éves fennállásának jubileumi rendezvényei: „Múltidéző” rendezvénysorozat, melyben havonta egy alkalommal klubdélután keretében a meghívottakkal és érdeklődőkkel együtt elevenítették fel a kórus egy-egy időszakát a megalakulástól napjainkig.
Régi kórustagokkal és volt karnagyokkal megkezdtek a próbákat a jubileumi koncertre.
50. jubileumi koncert a Bartók Teremben, a jelenlegi és a régi kórustagokkal kibővített Erkel Kórus közreműködésével. Vezényeltek: Koltainé Pálfi Zsófia, Horváth Rezső, Horváth Imre, Héra Andrea, Palotai Ajnácska. A kórus vezetését Horváth Imre karnagy vette át.

Az 50. jubileumi koncerten vezényeltek még: Koltainé Pálfi Zsófia, Palotai Ajnácska, Héra Andrea

Operagála a Savaria szimfonikusokkal, vezényelt: Medveczky Ádám, 2010

- 2010 – Verdi-Wagner Operagála a Savaria Szimfonikus Zenekarral, VI. Nemzetközi Kórusfesztivál a Savaria Egyetemi Központ dísztermében – a Galántai Kodály Daloskör vendég-szereplésével. Ausztriában Vorauban közreműködés Beethoven IX. Szimfóniájának előadásán a Savaria Szimfonikus Zenekarral. Mödling: Nemzetközi Kórustalálkozó.
Gyula: részvétel az Erkel kórusok találkozóján, Erkel Ferenc születésének bicentenáriumi ünnepségsorozatán.
Maribor: Nemzetközi Kórustalálkozó. Hagyományos karácsonyi koncert a kámoni templomban
- 2011 – Puccini: Pillangókisasszony a Bartók Teremben, Liszt: Via Crucis a szombathelyi székesegyházban, Mozart: Varázsfuvola - három előadás az Iseumban.
Fellépés Felvidéken: Galántán és a deáki templomban.
Rossini: Sevillei borbély a Bartók Teremben (férfikar). Karácsonyi koncert a Bercsényi iskolában és a kámoni templomban
- 2012 – Erkel kórusbál, Mozart: Szóktetés a szerájból a Bartók Teremben, Schubert: Esz-dúr mise a Bartók Teremben, nyáron kórusbuli, karnagyok születési köszöntése Sylvinél.
Mozart: Figaró házassága - két előadás az Iseumban. Kaposvári vendégszereplés a Vikár kórus meghívására. Karácsonyi koncertek: Bercsényi iskola, kámoni templom
- 2013 – Haydn: Teremtés a Bartók Teremben a Savaria Szimfonikus Zenekarral és a Szent Márton Kórossal. Csehimindszent: Mindszenti emlékház avató.
Aradi vértanúk - emlékkoncert a szalézi templomban vetítéssel. Nemzetközi Kórusfesztivál a Don Bosco Művelődési Házban. Vendégek: Kodály Daloskör – Galánta, Erkel Kórus – Gyula, Oladi Szent Háromság Kórus, házigazda: a Szombathelyi Erkel Kórus. Fellépés a Művelődési és Sportház 50 éves jubileumi műsorában. Karácsonyi koncertek: Bercsényi iskola, Kámoni templom
- 2014 – Családi elfoglaltság miatt áprilistól Horváth Imre mellett Király Katalin karnagy irányítja a szakmai munkát. Szándéka szerint ő is továbbviszi Horváth Rezső tanár és karnagy úr szellemi hagyatékát. Kiemelt célja, hogy emberileg és zeneileg is megteremtse a harmóniát a kórustagokkal és a mindenkor hallgatósággal megossza a zene szépségét és lélektani erejét. Azért dolgozik, hogy Kodály országában ne szoruljon háttérbe a kóruskultúra

„Ez a csapat jó társaság”

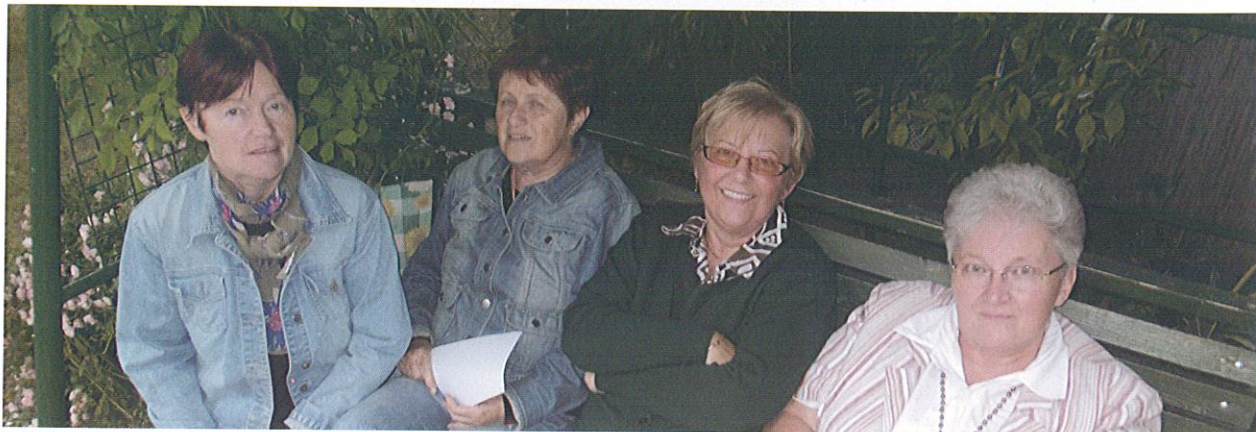
Hogyan került kapcsolatba a zenével? Miért szeret énekelni? Miért jó az Erkel Kórusba járni? - kérdeztük a vegyeskar tagjaitól. Válaszaikból kiderül: gyerekkoruktól hozott muzikalitásukat, lelkiségüket a kórusélet kiteljesíti, ez a közösség számukra olyan, mint egy második család.

Baranyai Miklósné, Éva (szoprán):

- Szüleim a Szent Márton templom kórusában énekeltek. A Kórusból ajánlotta valaki Kokas Klárát, akihez elvittek, és Ő mivel tehetségesnek gondolt, elkezdett zongorázni tanítani. Ekkor 5 éves voltam, így kerültem a zenével kapcsolatba. Következő évben felvettek a Hámán Kató iskola első osztályába, a „zeneibe”. Kóruséneklésem is ezzel kapcsolatos, mert már harmadikban Csillebércre mentünk a kamarakórusral. Tanulmányaim során végig kórusban énekeltem, zongoráztam, egy kicsit még külön is tanultam énekelni. Gimnazista koromban Goda Imre énektanárom irányításával többször énekelünk kamarakórusunkkal az Erkel kórusral közösen a Varázsfuvolában és kórustalálkozókon. Aztán jó pár év kimaradt az éneklésből,

1999 óta énekelek a kórusban újra. Sok régebbi ismerőssel találkoztam a kórusban, és még több új kedves ismerősrre és barátira találtam. Nagyon szeretem a próbákat és a kirándulásokat, a fellépések mindig új kihívásokat jelentenek. A közösség összetartó ereje, a kölcsönös szeretet és megbecsülés biztosítja, hogy mindig jól érezzük magunkat.

Boldizsár Katalin (szoprán):

- A szüleim egy soproni énekkarban ismerkedtek meg, mindketten játszottak hangszeren is. Így „az anyatejjel szívtam magamba” a zenét, az éneklést. Természetes volt, hogy én is, a testvérem is zeneiskolások lettünk. Hamar „tücsökzenekarba” kerültem, aztán a nagyobbakhoz. Részt vettem az iskolai énekkarok munkájában, mellette egy ifjúsági egyházi jellegű kórusba is jártam. Mivel a karnagy a pedagógus kórus karnagya is volt egyben, oda is beléptem. A szüleim már ott énekeltek, és hamarosan csatlakozott hozzánk a húgom is. Az életem része volt a zene, míg a gyerekeim meg nem születtek. Szombathelyre kerültem, ahol senkit nem ismertem. Mikor a gyerekek nagyobbak lettek, keresni kezdtem a lehetőségeket a zenélésre. Vépen lakunk, ott kezdtem énekelni egy frissen alakult kórusban. A vezetője énekelt korábban az Erkel Kórusban. Egyszer egy nagyobb szabású koncertre hívták őt, és kérték, valakit még vigyen magával. Így lettem az Erkelben először alkalmi kíséret, aztán itt ragadtam, azóta is boldog tag vagyok.

Bozsodi Anna (alt):

- Az első zenei emlékeim a karácsonyhoz fűznek. Édesanyámnak, édesapámnak szép hangja volt, együtt énekelünk. Már az elemiben kórusban énekeltem, és később is mindig kórustag voltam valahol. Ének-zene szakot végeztem. Erdélyben volt saját kórusom is, Kakasdon, Maroskeresztúron. 1989-ben jöttem át Magyarországra, 2003-ban egy kolléganőm hívott az Erkelbe, és itt maradtam. Nekem ez felüdülés, kikapcsolódás. Nagy élmény együtt énekelni, szeretem ezeket az embereket, rendesek, kedvesek. Jó karvezetőink voltak, vannak, szép műveket tanulunk.

Dr. Czirfusz Sylvia (alt):

- Zeneszerető családban nőttem fel, szüleim és nagyszüleim is a pápai Perutz gyár zenekarában játszottak. Négyéves koromban zeneóvodába íratnak, ötévesen zongora órákra jártam. Ezután életem további részét az „Erkeltől – Erkelig” határozta meg. Pápán az Erkel Ferenc Zenei Általános Iskolában kezdtem, majd gimnáziumi és egyetemi éveim alatt is zenéltem, furulyáztam, zongoráztam, gyermekkórusok, kamarakórusok, végül vegyeskarok, s tizenöt éve énekelek az Erkel Kórusban. 10 éve vezetőségi tagja vagyok. A közös zenélés, éneklés elűzi a gondot, megnyugtat, feltölt. Szeretek újat tanulni, nagyobb kihívások idején nemegyszer szolmizálva ébredek. Nagyon szeretem a csapatmunkát minden téren. Az emberi kapcsolatok számomra rendkívül fontosak, s a mi kórusunkba jórészt igen értékes emberek járnak, akikkel nemcsak énekelni, de beszélgetni, kirándulni, bulizni is jó! A barátnőm hozott ide, és azóta már én is hoztam magammal barátokat. A zene szeretete összekötő kapocs!

Deák Lászlóné, Klári (alt):

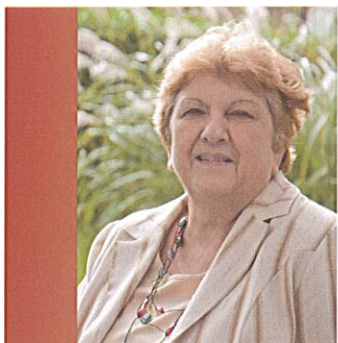
- A szüleimtől örököltém a zene iránti érdeklődést és szeretetet. Ezzel tudom az érzéseimet, érzelmeimet legjobban kifejezni és örömmel tölt el. Azt hiszem, hogy nagyon különbözőek az emberek, itt rájövök, hogy mégsem.

Foki Gábor (tenor):

- A zenével való kapcsolatam már gyermekkorban kialakult, olyan családban nőttem fel, ahol nem telt el családi ünnep közös zenélés, éneklés nélkül. Már 6 évesen zeneiskolába jártam, Szép Zoltán

hegedű- és Deáki István zenetörténet órái máig emlékeztetnek. Közben az azóta kihalálófélben lévő iskolai kóruséneklés ragadott meg, melyből középiskolásként a Jeunesses következett. A főiskolán Vinczeffy Adrienne vegyeskarában énekeltem, majd a diploma után 1984-től az Erkel kórus következett, ahol „karnagyok jönnek-mennek, de a kórus marad”. Bár hegedűs nem lettem, a hangszeres képzésnek köszönhetően minden hangszeren eligazodom. Leginkább a népi hangszereket kedvelem. Az éneklés napi tevékenységem, a népdaltól a klasszikuson át a musical dalokig bármit szívesen énekelek, ha szép és igényes. Az Erkel kórust is azért szerettem meg,

mert a repertoárja változatos. A reneszánsztól a modern kórusirodalomig minden belefér. Különösen kedveltem a spirituálékat, melyeket Horváth Rezső vezetése alatt többször is énekelünk. Azokat a próbákat szeretem, melyeken több stílus és korszak műveiből válogatunk.

Fokiné Rácz Ilona (szoprán):

- Az első zenei élményem Nagymamám kellemes énekhangja, aki ölébe ültetve a kisseken a zene ritmusára rázogatva szórakoztatott. Később szembe ültetett, és vele énekelgettem, olvastam a szájáról a szöveget. Majd jött a zeneovi Kokas Klára nénivel, ahova a nagy zenei előkészítője volt a belépőjegy.

Aztán zenei általános: Tihanyi Ede bácsi, Schmidt Miska bácsi; Tanárképző Főiskola, Békefi Tóni bácsi, Horváth Rezső. Lehetett volna itt a zenén kívül másfelé menni? Bölcsőtől a LEGNAGYOBBAKKAL. Köszönöm nekik!!! Miért szeretek énekelni? Mert érzelmefogalmazó, örömközlő és örömfokozó. Bánatkimondó, megnyugtató, szeretet- és szerelemközlő, haragszillapító, stresszoldó, egy fantasztikus világnyelv. Az Erkel kórus csodálatos közösség, szeretetteljes nagy család, ahol az éneklés valamennyiünket egyenrangúvá, kortalanná, boldoggá tesz. Ezt érzem 1978 szeptembere óta, immár 36 éve!

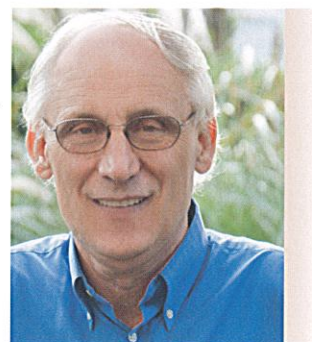

Györkéné Mölcs Mária (szoprán):

- Úgy szerettem meg a zenét, hogy édesapám sokat énekelt nekem, és a zongorajátéka is elvárás volt. Az éneklés örömet, bánatot segít feldolgozni. Megnyugtató, ki tudom fejezni általa az érzelmeimet. A közös éneklés öröméért járok a kórusba, de magáért a közösségért is. Ha valamiért több alkalommal nem tudok próbára menni, hiányoznak a szólamtársaim, a velem szemben mosolygó altosok, na és a mindig víg kedélyű fiúk.

Gyöngyös Árpád (basszus):

- Az általános iskola kórusában kezdtem énekelni. Élvezem a zenét, nagy lelki töltődést jelent számomra. Nagyon szeretem az Erkelben a családi hangulatot, 38 éve ide járok, nekem ez hagyomány.

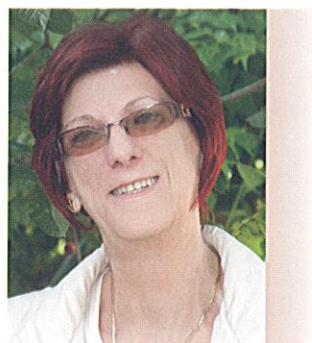

Györfly Ágnes (alt):

- Kicsi gyerekként nagyon sokat énekeltem, általánosban énektagozatos osztályba kerültem, így egyenes volt az út a zeneiskolába is. Hegedülni és zongorázni tanultam, zenekar, énekkar - folyamatosan körülvevett a zene még az egyetem alatt is. Azért szeretek énekelni, mert felelek. A kórusban éneklés különösen, mivel - jó esetben - a megmozgatott energiák többszöröződnek közösségben. Mint közösséget nagyon szeretem a kórust. A belépésemkor vilámgyorsan meleg burokkal vettek körül, és azóta is mindig jó megérkezni közéjük. Szeretem az eddig énekelt nagy műveket, csodálatos volt a Varázsfuvolának része lenni.

Dr. Horváth Magdolna (tenor):

- Gyerekkorom óta foglalkozom zenével, öt éves koromban kezdtem zongorázni. Schmidt Miska bácsi a Hámán Kató iskolában - ahol zenei tagozatos voltam, és énekeltem a kórusban -, meghatározta a zenéhez való viszonyomat.

A Savaria Szakközépiskolában a népdalgyűjtő Békefi Antal volt a tanárom. Orvosi egyetem alatt is zongoráztam. Mindig kerestem a lehetőségeket, hogy énekelhessek. 6-7 évet énekeltem a Mirella Musical Stúdióban. Tíz éve jöttem az Erkel Kórusba. Azért szeretek ide járni, mert kell nekem ez a lelki töltődés, szeretek közösségekben lenni hasonló lelki beállítottságú emberekkel. Ez a csapat jó társaság. Pluszt ad a munkán, a családon kívül, az ember úgy érezheti, hogy „még valamit” tett. Sok öreg magányban él, nincs jövőképe. Én nyugdíjas vagyok, és boldoggá tesz a kórus, a közösséghez való odatartozás élményét adja.

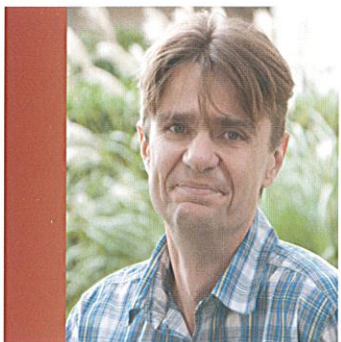
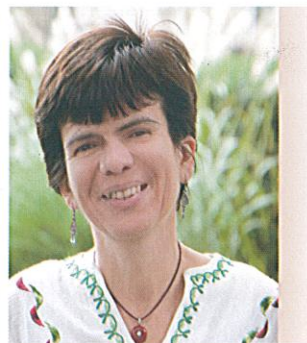

Horváthné Andorka Valéria (szoprán):

- Szombathelyen a Hámán Kató Zenei Általános Iskolába jártam zenei tagozatra. Gyerekkoromban szerettem meg a zenét, ami ma is örömet okoz számomra. A klasszikus zene a kedvencem. Énekelni a zenei általános iskola gyermekkórusában kezdtem. A tanulás, munka, gyerekek miatt sokáig nem énekeltem. Az oladi Szentháromság kóruson keresztül ismerkedtem meg az Erkel kórusral és legendás akkori karnagyukkal, Horváth Rezsővel. Az Erkel kórusban a próbák is külön élményt jelentenek számomra. Tehetséges karnagyokkal és kórus-társakkal dolgozhatok itt együtt, és szebbnél szebb műveket ismerhetek meg. Sok új információval gazdagodom a zeneszerzőkről, a kórusművekről, harmóniákról, a zenéről. Szórakozva és dalolva tanulok. A próba-szünetek, vidéki fellépések, kirándulások, bálók pedig a kórus kellemes társaságával közösen vidám kikapcsolódást jelentenek.

Iker Gabriella (szoprán):

- Édesanyám, édesapám is énekelt annak idején az Erkel Kórusban. Sárospatakon pedig, ahol felnőttem, Csehi Feri bácsi kórusában énekelt édesanyám, ahova minket is elvitt időnként a húgommal. Zeneiskolásként nyolc évig zongoráztam, énekeltem a kórusban. A zene átjár engem, kikapcsol, átlényegülök közben. Érzéseket, hangulatokat tolmácsol, és szabadít fel belőlem. Óvodapedagógusként a mindennapjaim része, gyógyír minden bánatomra, örömömre. Életem nagy törése volt, mikor Sárospatakról Szombathelyre költöztünk. Édesanyám látva bezárkózásomat az elvesztett barátok, kapcsolatok miatt, elvitt a húgommal együtt az Erkel Kórusba énekelni. Így már gimnazista fruskaként „családot kaptam” az énekléssel. 1985 óta vagyok a kórusban, itt nőttem fel. Szombathelyi kötődéseim közül ez az egyik legerősebb. Az éneklés nélkül nem is tudnék élni, olyan nekem, mint a lélegzés. Magamban is mindig énekelek.

Iker László (basszus):

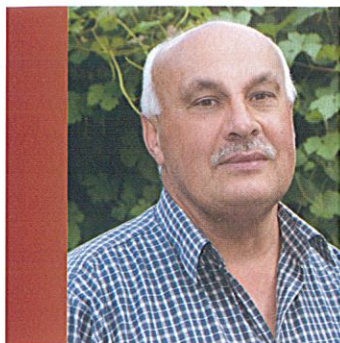
- Középiskolások voltunk, Gabi már járt a kórusba, mindig vártam próba után. Egyszer Horváth Imre karnagy megkérdezte: ennek a fiatalembernek nincs hangja? Nincs - mondtam. Imre meghallgatott, kiderült, hogy van, azóta énekelek, együtt járunk próbákra. Gabi a feleségem lett, három gyerekünk született. Tenorként kezdtem, most basszus vagyok. Sokat utaztunk a kórusral, csoda volt eljutni Spanyolországba, Lengyelországba, az NSZK-ba a „nagy bezártság” idején. Akkor 80 fős volt a kórus, két busszal mentünk. Rezső kikérdezte a szólamokat, az mehetett, aki megfelelt. Szeretek a dalostalálkozókat, ahol több száz ember énekel együtt, fantasztikus érzés az a rezgés. Szeretek énekelni, felszabadító számomra. Gátlásos ember vagyok, de ebben a közösségben feloldódom. Otthon a fürdőszobában is dudorászok. Szoktunk énekelni, zenélni a gyerekekkel a családi alkalmakkor, karácsonykor. Előd (13) zongorázik, gitározik, Anna (21) fuvolázik, Áron (24) hegedül. A két nagy ungarcsás, úgyhogy ők táncolnak is az ünnepeken. A Kálvária közösségének is tagjai vagyunk, ott is szoktunk énekelni.

Kiss Árpádné (szoprán):

- Anyukám bár irodalom szakos tanárnő volt, sokat énekelt nekem. Már alsóban zongora órára járatott, de tanárom később elment (Mecsek Együttes vezetője lett), és utána a kórusban találtam meg ezt a hiányt, és azóta ott énekelek. Oldja a feszültséget, megkönnyebbít, vidámmá tesz. Mindig jó a hangulat, az együtt töltött idő kikapcsol. Szeretek kórustársaimmal lenni, mindenki ismeri a másik bűját, baját. Elfogadjuk egymást szeretetével, heppjével együtt. Nem kell magyarázkodni, mit miért teszünk, mert olyan, mint egy nagy család. Sokan kóruson kívül is tartjuk a kapcsolatot, és segítünk egymásnak, ha kell. 35 év még házasságban is szép idő.

Kiss Ferenc (tenor):

- Az Antal János Általános Iskola kórusában fiúként, a szopránban énekeltem Kelemen Tanárnő kórusában. Szeretem a népzénét, a cigányzenét, a klezmer muzsikát, komoly bakelitlemez gyűjteményem van. Szeretek énekelni, mert kikapcsol, szórakoztat. Mostanában több gondom is van az énekléssel. Folyamatosan hideg helyen, mínusz 28 Celsius fokos hűtőkamrában dolgozom, ami a hangomnak nem tesz jót. A tenor évek óta csökkentett üzemmódban működik, mindössze 3-4 „stabil” kórus-taggal és néhány ritka vendéggel. Nekem szükségem van a stabil hangú szomszédra, aki mellett vígan fújom a szólamomat. Ha 3-4 emberből csak egy is hiányzik, képtelenek vagyunk a többiekét áténekelni, a hangunk kevés a 35-40 tagú kórusban.

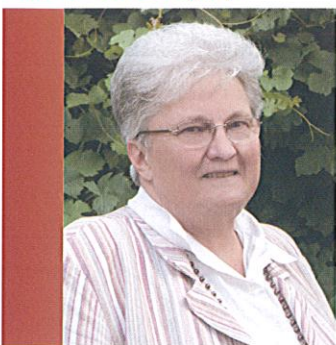
Az erőltetett hang miatt már a próba elején berekedek, és elmegy a kedvem az egésztől. Azért jó az Erkel Kórusba járni, mert jó a társaság, baráti kör alakult ki, a társaimat ismerem 35 éve.

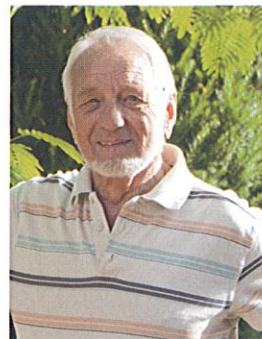
Kiss Miklós (basszus):

- A családban mindenkinek jó hangja volt, és én is szerettem zenét hallgatni és énekelni. Az ének könnyebbé teszi az életet. Ha megyek az utcán, sokszor dúdolok magamban vagy füttyörészek. A barátaim itt vannak, és nagyszerű a hangulat a próbákon, és a sikeres fellépések után is.

Kissné Vári Éva (alt):

- Általános iskolában alsósként zongorázni tanultam. Kárpáti Joli néni kórusában énekeltem a Tolbuhinban 1973-ig. Azért szeretek énekelni, mert a dallal minden érzést ki lehet fejezni. Kórusban énekelni pedig még többet jelent: társaságot, egymásra utaltságot, figyelmet, más nézőpontot. Az Erkel Kórus egy nagy család. A kórusnak köszönhetem a saját családomat, a páromat, a gyerekeimet. A kórusba Lotz Éva és Király Kati hozott 1980 őszén. Kiss Feri a tenorból mögöttem ült. Így kezdődött. 1983-ban az esküvőnkön az Erkel Kórus énekelt a templomban is. Pálné Virág Rita volt a kórus lelke, motorja, hálás vagyok neki, amíg élek.

Kovács Mária (alt):

- A családban természetes volt a hangszeres zene, az éneklés. Anyai nagyszüleim népzeneészek voltak. 9 éves koromtól zongorázni tanultam. Középiskolában lettem kórustag Kokas Kláránál, a főiskolán folytattam. Énektanár voltam nyugdíj előtt. 1960-ban léptem be az Erkel Kórusba, aztán szüneteltettem, majd 2009-ben jöttem vissza. Engem a zene, az ének pihentet, szórakoztat. Hiszek a zeneterápiában is. Azért járok az Erkel Kórusba, mert ez felel meg az igényeimnek, emberileg, zeneileg is.

Kovács Norbertné Mariann (szoprán):

- Édesanyám fiatal korában amatőr színjátzó volt, aki zenés darabokban is játszott. Sokat énekeltünk együtt. Hétéves korom óta kórusban is énekelek. Első kedves karvezetőm Ódor István zenetanárom volt Vépen. 17 éves korom óta járok az Erkel Kórusba, párhuzamosan a középiskolai, majd az óvodai kórusral. Az éneklés kikapcsolódást jelent számomra. Életemnek voltak olyan szakaszai, amikor időhiány miatt szüneteltetni kellett az aktív kóruséneklést. Életemem az ének. Mint óvodapedagógus sokat énekelek a gyerekeknek is. Sokat tanultam Horváth Rezső karnagytól, akire mindig felnéztem. Változott a kórus összetétele, de mindig jóindulatú, zeneszerető emberek közössége volt. Az együtténeklés öröme, a megértés tart össze

bennünket. Ez a mai rohanó világban nagy dolog. Együtt örülünk a sikereknek, együtt vagyunk a nehézségekben is. 37 éve a kórus tagja vagyok.

Lukácsné Udvardi Katalin (szoprán):

- Apám nagy operarajongó volt, általa kerültem kapcsolatba a zenével. Azért szeretek énekelni, mert kikapcsol, felszabadít, üdít, átkerülök éneklés közben egy másik dimenzióba. Ezért járok az Erkelbe is, illetve itt vannak a barátaim.

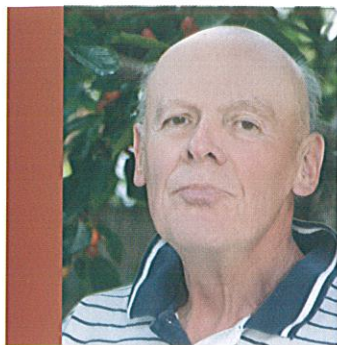

L. Varga Magdolna (alt):

- A zenével munkakapcsolatban voltam, a Savaria Szimfonikus Zenekar elsőhegedűseként, valamint zenetanárként. Hegedű- szolfézs- énektanárként is dolgoztam. Az éneklés szeretete diákkorom meghatározó élménye, Személyesen találkoztam Kodály Zoltánnal, amikor még életében nevét adta a debreceni zeneművészeti szakiskola, a Kodály Kórus elnevezéséhez. Sorfalat álltunk a körfolyóson, énekelve vártuk a Mestert, Kodály Zoltánt, aki minket hallva kifakadt: „Ha így énekelnek, mindjárt levakartatom a nevem a tábláról!” Mi is volt a probléma? Hiába volt a sok gyakorlás, a lépcsőforduló, a visszhang lehetetlenné tette az együtt éneklést... A Kodály Kórusban

eltöltött évek, nemzetközi sikerek, akkor még nagy dolognak számító külföldi szereplések mély nyomot hagytak bennem. A nyugdíjas kort elérve jelentkeztem az Erkel Kórusba. Jó itt énekelni. Jó látni a mosolygó szemeket, az igényesség miatti kisebb nagyobb bosszankodást, a jóra, szépre való törekvést és érezni az összetartozás erejét.

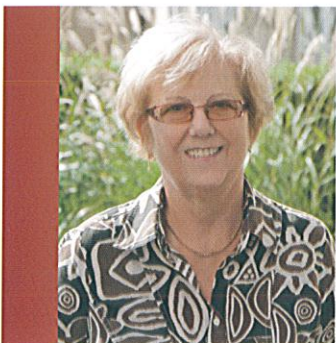
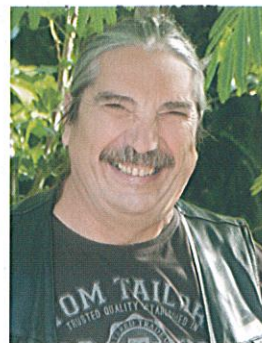

Parányi Endre (basszus):

- Ars mihi lex – ez úgy érint engem, hogy a művészetet törvényként tisztetem. Tisztetem a zenét (a kórusmuzsikát nagyon), a táncművészetet (a néptáncot főként, sok évig tagja voltam az Ungarescának), tisztetem a festészetet (különösen a természetelvű festést), tisztetem a szobrászatot, az irodalmat (szeretem a verseket). A Yardbirdstől, a Rolling Stonestól, az Omegától, a Pink Floydtól jutottam el a kórusmuzsikáig Horváth Rezső karnagy úr révén. Nagyon szeretek énekelni, sok népdalt ismerek, főleg az Ungaresca táncegyüttesnek köszönhetően. Nagyon sokat köszönhetek az Erkel Kórusnak, és büszke vagyok, hogy szerény énekképességeimhez képest olyan karnagyokkal dolgozhattam, mint Horváth Rezső és Horváth Imre.

Pál Vilmos (basszus):

- Gyerekként nagymamám, szüleim énekeltek nekem, kaptam egy tangóharmonikát, azon tanultam zenét. Barátom, Vaska Laci elcsalt az énekarba, és itt ragadtam, már 40 éve. A párom is itt találtam meg. Valószínűleg jókedvemből, fiatalon füttyörészttem, dúdoltam mindig. Még néha ma is, csak már óvatosabban, nehogy azt higgyék, valami bajom van. Az ének (is) érzelmekkel hat oda-vissza, és ez jó. Mert mindenkinek kell valahová tartozni. Ehhez én rég megtaláltam a kórust, az Erkelt.

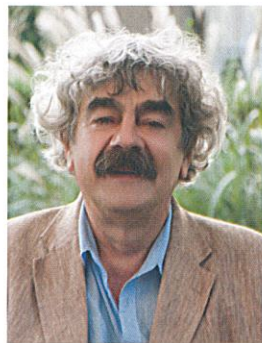

Pintér Jánosné, Ica (alt):

- A zene végigkísérte az életemet. Az általános iskolában Pável Jutka néni volt az énektanárom. Ő szervezett be az iskolai kórusba. Egy oratórium gyerekkórusaként szerepeltünk. Középiskolásként a KISZÖV Békekórusában énekeltem. Ezután már csak hallgatóként élveztem a zenét. Az ének jobb, mint a meditáció. Amikor énekelek, elfelejtem minden bánatomat, fájdalmamat. Teljesen kikapcsol, felszabadít, feltölt energiával. Szeretem a társaimat, jó velük beszélgetni. Nyugdíjas-ként már nincs nagy társaságom, és itt megtalálom, akivel megoszthatom a gondjaimat.

Pintér Rudolf (basszus):

- A kaposvári Liszt Ferenc Zeneiskolába jártam, 8,5 évig csellózni tanultam. A kóruséneklést örökléklű gimnáziumi énektanárom, Zákányi Zsolt - „Zsoló bácsi” - szeretett meg velem, többek között Kodály: Székely keserves, Norvég lányok, Bárdos: Dana-dana, és hasonló művek éneklésével. Amikor jó művet, jó karnaggyal, jó énekkarral úgy énekelisz, hogy elhangzásakor három másodpercnyi döbbenetet követően tapsorkánban tör ki a közönség, az leírhatatlan érzés. Horváth Rezsőnek köszönhetően az Erkel kórus nagyon jó színvonalú amatőr együttes. Ezen kívül nagyszerű társaság, kivétel nélkül csupa szimpatikus emberrel, jó zenészekkel.

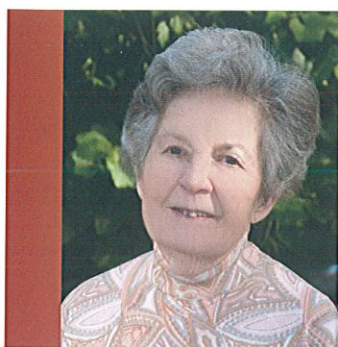
P. Asbóth Erzsébet (szoprán):

- Zeneóvodába, zeneiskolába jártam. Hét évig hegedültem Szép tanár úrnál, közben kórusban is énekeltem, általános és középiskolában is. 2001 decemberében találkoztam Pálné Ritával, akivel gyerekkorunk óta ismertük egymást. Ő invitált az Erkel Kórusba énekelni, mert „kell valahova, egy közösségbe tartozni”. 2002 januárban jöttem a kórusba, áprilisban meghalt a bátyám és Rita is. Az éneklés segített, hogy a gyászt, a lelki terhet hordani tudjam. Érzelmeket tudtam vele kifejezni, vagy csendesíteni a bennem lévő feszültségeket. Az éneklés elsősorban örömet ad számomra. Nagy erőt is adott akkor is, mikor 2004-ben meghalt az édesanyám, és a 2006-os nagyműtétém után is. Nagyon jó a közösség, családias.

Ajnácska karnagynál a felszabadító éneklésre emlékszem vissza, Rezső bácsinál a következetes, maximalista elvárásra - szeretettel. Sok köszönhető Viliéknek, Kingának, hogy családként tartják össze a kórust.

Regényi Rezsőné, Nelli (szoprán):

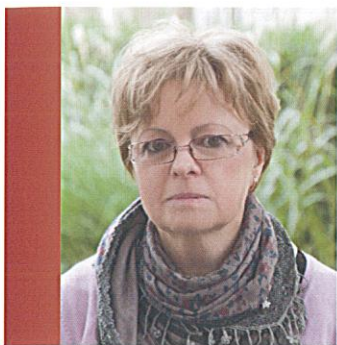
- Az ének, zene, ritmus és a tánc nagyon közel álltak hozzám egész életemben. Maga az éneklés és a muzsikálás 12 éves koromban kezdődött, amikor zongorát kaptam keresztapámtól, és zongora leckéket vettem. Év végén növendék hangversenyeken szerepeltem, amelyek legtöbbször a múzeum nagytermében zajlottak. A kamaszkor elsöpörte a zenélést. 8 éven át énekeltem kórusban. Sok-sok emlék fűződik Kokas Kálmánhoz, a Goda-házaspárhoz - Marika az osztályfőnököm is volt egyben-, Horváth Rezsőhöz. Az Erkel Kórushoz 2007-ben csatlakoztam. Valamennyi karnagyunknak nagy tisztelője vagyok. A társaság is nagyon jó. Sokat kirándulunk, utazunk, szórakozunk. Éményeink közül a Varázsfuvolán való szereplésünket emelném ki: fantasztikus volt, sok munkánk volt benne, különösen Horváth Imrének tartozunk köszönettel érte.

Rettegi Csabáné, Kató (szoprán):

- Gyerekkoromban tanultam zongorázni, míg a háború engedte. Olyan családban nőttem fel, ahol szerettek énekelni. 1953-ban kerültem Szombathelyre. Mindig dúdolgattunk a kolléganőmmel, ő szervezett be Smidt Miska bácsi szalézi kórusába. 1956-ban Miska bácsi szervezett egy másik kórust, de a történelmi események miatt szétesett. Mikor az Erkel szervezte Miska bácsi, akkor is hívott. Ott ismertem meg a későbbi férjemet, Rettegi Csabát 1960 novemberében. 1961 márciusában megkérte a kezemet, augusztus 19-én esküdtünk. Az volt az első kórus-esküvő. Csaba egy nappal a 45. házassági évfordulónk előtt halt meg. 1961 nyarán született Attila fiunk, pár hónapra kimaradtam a kórusból, aztán megint jártam 1964 májusig, a második gyerek születéséig. 1965-ben kiköltöztünk a Derkovitsra, onnan már nem tudtam megoldani a két gyerek felügyeletét. Az izeumi Varázsfuvola előadásokon még szerepeltem. 1989-ben jöttünk vissza a kórusba, ahol Csaba a haláláig énekelt. Az egyetlen alapító tag volt, aki haláláig énekelt. Nekem a kórus a vidámságot jelenti, az ember kiéneklei magából a gondjait, a bánatát. Most 82 éves vagyok, de nem tudom abbahagyni az éneklést. Szeretem a társaságot, a barátokat, a családias hangulatot is.

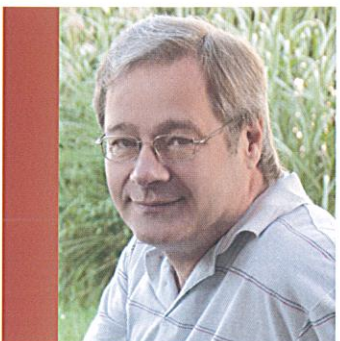
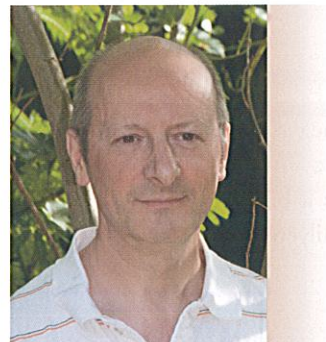
Siposné Barna Mária (alt):

- Az óvónőm javaslatára szüleim az ének-zenei általános iskolába írtak be. 6 éves koromtól énekeltem az iskola gyermekkórusában, és kezdetben furulyázni, majd 3. osztálytól hegedülni tanultam. Társaimmal a gimnáziumban létrehoztunk egy kamarakórust, számos helyen felléptünk. A főiskolán is énekeltem kórusban. Mindig is nagy hatással volt rám a zene. Érzelmileg feltölt, simogatja a lelkemet, megvigasztal. A kórusban kellemes, vidám a légkör, engem is szeretettel fogadtak. Többen már évtizedek óta kórustagok, ismerik egymást, baráti kapcsolatban vannak. Az új tagok is gyorsan „otthonra” lelnek ebben a befogadó környezetben. Karnagyaink szívvel-lélekkel foglalkoznak velünk, magasra állítva a mércét.

A próbák - lelkes, derűs lényüknek köszönhetően - vidám, oldott hangulatban folynak. Az együttléklés, a szép harmóniák megszólaltatása is sok örömet ad!

Dr. Szabó Tamás (tenor):

- Kisgyerekkorom óta tanultam zenét, gordonkáztam, aztán orgonáltam, kántorizáltam, énekeltem is a győri katolikus templomban. 19 évig voltam egyházi pályán. Papnövendékként és papként is énekeltem, kiválóan ismerem az egyházi zeneirodalmat. Több mint fél éve járok az Erkel Kórusba, gazdagodás számomra, hogy a világi kórusmuzsikát is megismerem. Egy kórustag hívott ide, mondván: hiány van tenorból, és nekem volt kedvem jönni. A kórustagok kedvesek, közvetlenek, jól fogadtak, a közösséghez tartozás élménye már megvan. Szívesen állok színpadra, szeretem a szerepléseket.

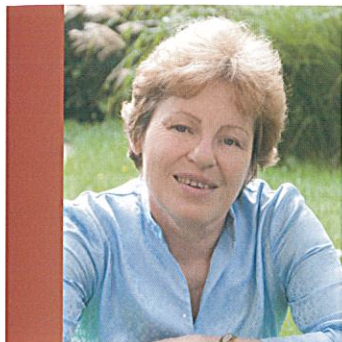

Szalai János (tenor)

- Általános iskola első osztályában a tanító bácsi kiküldött az énekkari próbáról, mert beszélgettem. Így ért véget az első próbálkozás az énekléssel. Gimnáziumba kerülve az akkori szabadidős programok nemigen kötöttek le. Nem volt kívül, mivel, nemigen voltam barátkozó típus. Így az akkor fogható Bartók Rádióban kezdtem hallgatni komolyzenét, főleg az olasz operák érdekelték. Főiskolán az énekkart választottam elfoglaltságként. A Budapesti Teleki Blanka Gimnázium adta a lányokat, mi, katonai főiskolások pedig a férfiakat. Szécsényi Olivér volt a karnagy. Munkát Szombathelyen kezdtem a laktanyában. Itt szerveztük meg a Katonakórust Király Katalin vezetésével. Ő máshova került, így megszűnt a kórus. Valaki megemlítette, hogy a városban működik az Erkel Kórus Horváth Rezső vezetésével. Elmentem, meghallgatott, és tag-

ja lettem a kórusnak. Nagy szünet után (20 év) újra kezdtem járni a próbákra, mert az éneklés kikapcsol. Amíg próba van minden megszűnik, csak a zene van; leköti a figyelmet; rendszeres elfoglaltság, jó a társaság, jó hangulatúak a fellépések, az adrenalin előtte felszökik (nem kell hozzá más). Jó nézni a családtagok és ismeretlenek arcán a kedves mosolyt, jó hallani a tapsot a műsor végén. És nem utolsósorban a karnagyaink mind-mind a zene, „megszállottjai”, és ez rám is átragad. Jó, kiváló szakemberek, szóval egy nagy csapat az Erkel Kórus, jó a tagja lenni.

Szeleiné Böröcz Ildikó (szoprán):

- A szüleim évtizedekig kórusban énekeltek, a nővéremet zenei általánosba írárták, úgy döntöttek, hogy én se maradjak ki ebből az élményből. Volt otthon zongoránk, a nővérem nagyon szépen játszott, kedvet kaptam tőle. Otthon már kis koromtól családi énekléseket tartottunk 4 szólamban, nagy hatással volt rám. 10 évesen az iskolai kórusral Kodály Zoltánnak is énekelhettem, több színvonalas versenyt nyertünk. Később (középiskolában) az osztályunkban kamarakórust szerveztem, magunk - és kisebb fellépéseken mások - öröme. 28 éve énekelek kórusban. A közös zenélés számomra a lelkünk összekapcsolódását jelenti a szeretetben. Az Erkel kórusban megkapom azt a zenei színvonalat, minősé-

get, ami fejlődésre ösztönöz, folyamatosan tanulok, tehát soha nem unalmas. Élvezem a zenélés örömet, közben pedig barátságok is szövődnek.

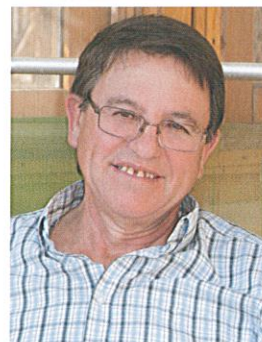
Tóthné Temesi Kinga (alt):

- Édesanyámtól hallottam először a zene hangjait, ezen a nyelven „szólt” hozzám még születésem előtt, valószínűleg ezért sem tudok elszakadni tőle azóta sem... Az éneklés a legőszintébb, belülről fakadó kifejezési eszköz, mely egekbe emel, és a bánatot viselhetővé, a rosszat tisztává varázsolja. Már nem tudom elképzelni, milyen lenne az életem az Erkel Kórus nélkül.

Vaska László (basszus):

- Gyermekkoromban, az 50-es, 60-as évek szegényes, de dolgoz világában az éneklés a mainál sokkal gyakoribb volt. Még munka közben is gyakran énekeltek a környezetemben. Az éneklés, a zene gazdag, hangulatos, érzelmes világa magával ragad, színessé teszi a hétköznapijainkat. Jó érzés egy közösséghez tartozni, ahol nagyszerű emberek vesznek körül. Segítség, jó szó mindig akad, és még ott van az éneklés is.

Vincze Imréné, Marika (alt):

- Gyerekkorom óta énekelek. Hegedülni is tanultam. A gyerekeim is zenélnak (trombitálnak), és az unokáim is zenei tagozatosok. „Zenei” család vagyunk. A mindennapos éneklés számomra nagyon fontos. Napi 10-12 órát dolgozom, utána járok el két kórusba énekelni, ez megnyugtató, minden feszültséget felold bennem. Amire a próbák végére érünk, teljesen megnyugszom, kikapcsolodom. Elköteleztem magam az Erkel Kórus mellett, tehát kötelességemnek érzem, hogy minden próbán ott legyek, becsülettel készüljek, részt vegyek a felkészülésben és a szerepléseken. A közös munka kialakított egy közösséget, ami nélkül már nem tudnék élni. Hiányoznának a „beköpek”, a kirándulások élményei, a szereplések előtti, alatti „láz”. Egyszóval a kórus egésze fontos.

Örökös karnagy és jóbarát

A kiváló zeneitanár, Horváth Rezső a Szombathelyi Erkel Kórus életében meghatározó volt

Horváth Rezső hallatlan nagy szellemi munkát végzett még az utóbbi években is. Lankadatlan lelkesedéssel zene-történeti kutatásokat végzett, összegezte tudását és szakmai tanácsadója, együttléteik állandó résztvevője maradt szeretett és örökös kórusának, az Erkelnek. 2014. március 2-án, vasárnap délelőtt hunyt el, 77 éves korában. Ahogy az egyik kórustag, Czirfusz Sylvia mondta: „Egy nagyszerű emberrel, egy nagyszerű tanítóval kevesebb maradt a földön.”

Aktivitása még 2013-ban is a csúcson volt: két könyv megjelenése miatt is meghívták a „Tudomány a határon” című műhelybeszélgetés-sorozatba, melyet a Nyugat-magyarországi Egyetem Savaria Egyetemi Központ Könyvtára és a Regionális Pedagógiai Szolgáltató és Kutató Központ rendezett. Egyfelől a „Békefi Antal életműve” című saját könyve megjelenése alkalmából, másfelől, hogy bemutassák a Savaria Szimfonikus Zenekar 50. születésnapjára kiadott, nagyvolumenű, reprezentatív, többszerzős „Szombathelyi szimfónia” című jubileumi kötet Horváth Rezső által írt fejezetét is.

Rezső bácsi nagyon boldog és büszke volt. Az idén 55 éves Szombathelyi Erkel Kórus, amelynek évtizedekig a karnagya volt, a jubileum alkalmából kitüntetési javaslatot fogalmazott meg: szerették volna (ismét) előterjeszteni „Szombathely Kultúrájáért Életmű díj”-ra. De ezt már nem ünnepelhették meg együtt, mint egyébként minden a kórusral történt fontos eseményt.

Pályája során számos díjat kapott: „Vas megye kultúrájáért” 1987-ben, „Pedagógus szolgálatért emlékérem” 1996-ban, „Szombathely Kultúrájáért” I. fokozat 1997-ben. Az is fontos és emlékeztető kitüntetés volt számára, mikor a 70. születésnapja tiszteletére, 2007-ban hangversenyt rendeztek a Don Bosco Művelődési Központban. A konferanszié szerepét Bariska István levéltáros és jóbarát vállalta, aki így fogalmazott: „Mélyen egyetérttek a személyi kultusz ilyen építésével”.

Rezsőt bácsit szerették, tisztelték - nemcsak azért, mert évtizedekig vezette a kórust, hanem mert ő volt számukra a „minőség állandó garanciája”, aki megmutatta a lélektől lélekig utat találó komoly zenét, az éneklés átlényegítő művészetét és tudományát. Főleg drámai erejű 20. századi zenét tanított. A kórusművek nagy hatást gyakoroltak a közönségre, de valamennyi kórustag személyes életére is, hiszen a „megemelt létezés” boldog pillanatait nyújtották, amelyek kiemelnek a hétköznapiakból.

Horváth Rezső 1937-ben született Budapesten, 1944 óta volt Szombathely polgára.

Zenei tanulmányait a Schola Cantorum Savariensis tagjaként alapozta meg, itt szerzett élményei meghatározták egész pályafutását. 1947-ben vették fel a Szombathelyi Zeneiskolába hegedű szakra. Itt tanult először zeneelméletet és zene-történetet Lendvai Ernőnél. 1959-ben Győrben szerzett hegedű- és szolfézstanári diplomát Barsi Ernő és Szabó Miklós tanítványaként, majd karvezetői képesítést Párkai István irányításával.

Zeneművészeti főiskolát végzett, először a Soproni Felsőfokú Óvónőképzőben, majd 1961-től a Szombathelyi Tanítóképzőben tanított. Pályája kezdetén, mint hegedűszólista is hangversenyezett, 1961-től 1965-ig koncertmestere volt a Szombathelyi Szimfonikus Zenekarnak.

Az énektanár képzés kezdetétől dolgozott még nyugdíjazása után is a Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola zenei tanszékén (1974-1995), karvezetést, szolfézt.

Emellett tanított zeneiskolában, gimnáziumban, bölcsődei gondozóképzőben - hegedűt, brácsát, éneket, szolfézt, zeneesztétikát, kamarazenét, vezetett zenekarokat, kórusokat, fő működési területe a kórusvezetés, karvezetőképzés volt. 1962-től 1974-ig vezette a Szombathelyi Tanítóképző Főiskola női karát, ezzel csaknem párhuzamosan 1964-től 1970-ig az Entzbruder Kamarakórust. 1974-től 1995-ig a BDTF Orchidea Kórusának karnagya volt.

Újjászervezte, és 1972-től 18 évig vezette az országszerte ismert, jelentős nemzetközi sikereket is elért Erkel Kórust. Először külföldön is hegedűszólistaként lépett fel, majd mint karmester Ausztriában, Bulgáriában, Csehszlovákiában, Észtországban, Görögországban, Lengyelországban, Jugoszláviában, Németország keleti és nyugati tartományaiban, Spanyolországban és Erdélyben vendégszerepelt kórusai, valamint zenekarok élén. Elismert szereplője volt Budapest és a vidéki nagyvárosok hangversenyéletének is. Tanítványai országszerte sikeresen működnek karvezetőként, többen közülük kiváló eredménnyel szereztek magasabb képesítést. Pályafutása során több, mint 400 kórusművet vezényelt, a legtöbbet – ötvennégyet – Kodály Zoltántól. Bárdos 41, Bartók 28 művel szerepel repertoárján, a legjelentősebb számban kortárs magyar szerzők művei, ebből 14 ősbemutató. Tucatnyi oratórium és kantáta karmesterként, illetve karigazgatójaként szerepelt. Több, mint száz művet vezényelt a rádió felvételein, kórusai megszólaltak az osztrák, a német és a kolozsvári rádióban is.

1999-től ismét az Erkel Kórust vezette, majd a karnagyai munkát tanítványainak átadva szakmai tanácsadóként segítette a kórus színvonalas működését.

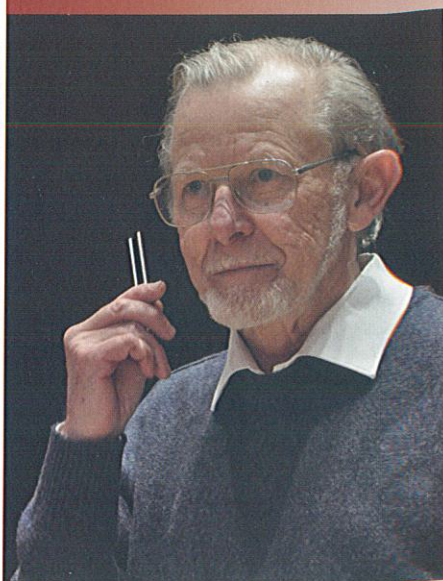
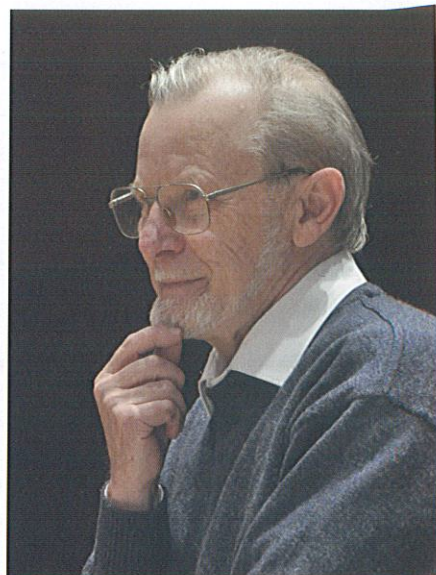
A kórus 2009-ben ünnepelte fennállásának fél évszázados évfordulóját, ez egybeesett Horváth Rezső karnagyai és tanári működésének 50 éves jubileumával.

Mint zeneértőnek és zenei történeti kutatónak számtalan tanulmánya, kritikája, egyéb zenei tárgyú publikációja jelent meg helyi és országos lapokban, szakfolyóiratokban. Módszertani kutatásainak eredményeként elnyerte a Magyar Tudományos Akadémia pályázati díját. Alapító tagja a Magyar Kodály Társaságnak, a Zenei Előadóművészek Társaságának. Nemzetközi elismertetésének jeleként címszóval szerepel a Cambridge-i kiadású „International Who is Who in the Music”-ban.

Széleskörű figyelme, adatgyűjtő szorgalma nemcsak zene- és helytörténeti szempontból adott sokat a jövőnek üzenő múltdokumentálás számára, de a hazai irodalomtörténet is köszönhet neki egy unikumot. Magyarországon egyedül Horváth Rezső őrizte meg a neves gyermekversíró, a Szombathelyen élt Gazdag Erzszi hangját az utókornak - a költőnővel készített Kodály Zoltánnal való kapcsolatáról, a versmegzenésítésekről, dallamra írt versekről szóló interjújában. Amikor 2012-ben, Gazdag Erzszi születésének 100. évfordulóján a Magyar Rádió élőhangot keresett a költőnőtől az országban, csak Horváth Rezső tudott előállni egy régi-régi magnókazettával, amelyen egy 1982. november 24-i beszélgetésüket rögzítette. (Az anyagot tanulmányként a Vasi Szemlében publikálta.)

A Kodály Zoltán - Gazdag Erzszi együttműködéséből született művekből Horváth Rezső a győri konzervatórium Szabó Miklós vezette vegyes karával tanulta meg először a „Balassi Bálint elfelejtett énekét”, a Kodály-féle Vegyes karok első kiadásából (1942). A művet 1957-ben betiltották. A karnagy - amint mesélte - a művet 1989-ben, a rendszerváltás előtti utolsó április 4-én vette elő újra, betanítva a Szombathelyi Erkel Kórusnak. Akkor már úgy érezte, hogy ki lehet mondani, el lehet énekelni: „Hej, én szegény népem, elszéledett vérem, mivé lettél mostanság? Holott mindenfelül, az ellenség kerül, s belül ezer fereg foga rág...” Amit ma kuriózumnak, különlegesnek látunk, az akkor történelmi tett volt.

Rezső bácsi mindig tanított, mindig publikált, de sokszínű és sokféle tevékenysége mellett a legfontosabb a kórusmuzsika volt. Az Erkel Kórus, amely most végleg búcsúzik tőle, örökös karnagyának fogadta el - tiszteletből és szeretetből, hiszen az együttes nivóját ő alakította ki szakmai igényességével, szigorúságával. A nemzetközi porondon is elért sikerekből sok Horváth Rezsőnek köszönhető.

Merklin Tímea

